

60 LET DR. JOSEFA KOLAŘIKA

Jesliže dr. Kolařík stál u počátků naší sociologie venkova jako vědecký sekretář Ústřední komise pro sociální a kulturní otázky zemědělství a nyní působí v obdobném postavení v sekci sociologie venkova Čs. sociologické společnosti, není to náhodou. Celý svůj život věnoval sociální problematice našeho zemědělství, ať již jako jurista v České zemědělské radě, nebo později jako vedoucí IX. odboru této instituce, zabývající se pozemkovou reformou a osídlením pohraničí. Na tuto epochu jeho života vzpomínají sta našich přesídlenců i vězňů z německých koncentračních táborů, které Kolařík obětavě a často s nasazením vlastního zdraví převážel do osvobozené vlasti.

Po únorové revoluci působí jako přednosta I. odboru Ústřední rady družstev, do jehož pravomoci spadalo zakládání

jednotných zemědělských družstev. Když jich vzniklo přes 7000 a Kolaříkův odbor přešel do kompetence ministerstva země-

dělství a především ÚV KSČ, odešel dr. Kolařík do služeb generálního ředitelství státních lesů, aby krátce na to (v r. 1952) dal přednost práci v Ústavu pro mezinárodní spolupráci v zemědělství. S tímto ústavem zanedlouho (1953) přešel do služeb ČSAZV, kde zastával funkci zástupce ředitele v nově zřízeném oddělení, které se zprvu zabývalo sociální a hospodářskou geografii světového zemědělství a později stále více sociologickými problémy venkova. Současně přednášel na Vysoké škole zemědělské právo a všestranně byl činný v mnoha kulturních a společenských institucích. Přípravoval se pro svoji práci v sociologii nejen na právnické a filosofické fakultě, ale především řešením a studiem praktických sociálních problémů v zemědělství.

Okolnost, že po léta pracoval na úseku sociální a hospodářské geografie, silně poznamenala i jeho literární činnost. Nejen, že napsal řadu samostatných publikací o zemědělství různých zemí, ale zanechává v Naučném zemědělském slovníku po sobě nespočetná hesla, vztahující se k zemědělství téměř všech zemí světa. Jako sociolog se pak věnuje především problematice zemědělské mládeže a sociologii JZD a zemědělských osvětových institucí. O této tématice napsal velké množství úvah a studií, ale nejenom napsal, ale také organizoval sociální vztahy na vesnici a v JZD. Měl rád lidi, rozuměl jim a dovedl ztrávit mezi zemědělci mnoho času — za celý jeho život to představuje snad celá léta. Dr.

Kolařík není papírovým sociologem, svůj čas dovedl vždy rozdělit mezi terénní a poradenskou práci i vědeckou a literární činnost. Jeho styk s praxí je rozsáhlý a je pro něho typické, že nejen studuje sociální problémy venkova, ale snaží se je pomáhat řešit v konkrétních podmínkách. Vzpomínám jako jeho přítel a spolupracovník na stovky návštěv zneužívaných a zubožených lidí, kterým Kolařík nezištně pomáhal nalézat spravedlnost. Ne nadarmo jsme mu říkali „advokát chudých“.

Velikou zásluhu má dr. Kolařík jako vědecký sekretář dřívější Ústřední komise ČSAZV (při jejímž zrodu stál) i jako vědecký sekretář dnešní sekce sociologie venkova. Všechny početné akce zabezpečoval a nemálo tím přispěl k rozvoji naší sociologie venkova.

Jeho velkým koníčkem je historie. Málodko toho zná tolik o životě našich předků a o dějinách naší kultury jako Kolařík. To také bylo důvodem, proč určitou dobu působil jako vedoucí Kabinetu historie ČSAZV.

Život a dílo dr. Kolaříka si zaslouží úcty a uznání celé naší zemědělské veřejnosti a já pak jako jeho blízký spolupracovník a kamarád mu vřele děkuji za všechno co učinil pro společné dílo a tisknu mu ruce. Jistě vyjadřují pocity všech jeho přátel a známých, když mu popřeji v den jeho šedesátin (26. VI. 1968) pevné zdraví a mnoho dalších úspěchů v práci i soukromém životě.

Prof. dr. ing. Jan Tauber

Podepsáno k tisku dne 3. 2. 1969